

1864. (M. Hage: Fra 1863!) Ja, men den traadte først i Kraft den 1ste Juni 1864. Jeg gjentager, at det er mit Ønske — og jeg tør heller ikke tvivle om, at det vil lykkes mig — til næste Aar at indbringe et Forslag til Forandring i disse Love, som saa jevnlig paakalder, og i hvilke ogsaa jeg onsker at gjenneføre tidssvarende, forstandige Reforme. — Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (M. Hage) atter idag er kommet tilbage til en af mig brugt Uttring i det andet Thing om vort Finantsvæsens chroniske Sygdom, tilstaaer jeg, at der er en Banfælighed, som man ikke kan undlade at see hen til, naar Talen er om Reforme i Lovvæsenet, nemlig det finantsielle Resultat, som man antager at flyde deraf. Jeg tilstaaer, at Sagen stiller sig for mig saaledes, at der ikke vil kunne skaffes nogen gennemgribende Forandring i denne Henseende, uden at man ad anden Vej maa være belavet paa at skaffe Erstatning for det Deficit, som ialfald i en Deel Aar vil vise sig ved en Forandring i Lovgivning, og dette Hensyn maa ogsaa gjøre Finantsministeren betænkelig ved, uden efter meget modent Overlæg, at fremme denne Slags Reforme, forinden han seer, hvorfra Pengene skulle skaffes; jeg tør antage, at idetmindste en Deel af Thinget vil finde; at dette er ganske begribeligt. — Naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup) saavel som det ærede Medlem fra Odense (Koch) adresserede nogle Bemærkninger om Betalingen for Bevillinger angaaende høiere Rente og i det Hele taget om Renteforholdene til mig, hvilket ialfald det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds gjorde, idet han paalagde mig, at jeg ogsaa maatte see hen til Indtægtsens Bessaffenhed, og ikke alene til det, at det var en Indtægt, begif han den Feil, at han skulde have adresseret sine Bemærkninger til min ærede Collega, Indenrigsministeren, som dengang var tilstede; men hovedet skulde disse Beslagelser rettest være adresserede til det ærede Thing, til den lovgivende Forsamling selv; thi det er den, der har foranlediget, at vi staae paa et saadant Punkt i denne Sag, hvorpaa vi staae, og som

jeg heller ikke troer vil kunne bestaae ligeoverfor en forstandig og gennemgaaende Critik.

Hvad angaaer de Endringsforslag, der ere stillede til det Alfuit, som nu foresligger, vil jeg først blive staaende ved det, der gaaer ud paa at nægte Bevillingen til den nye Soldbodbygning i Kjøbenhavn. Jeg har fuldkommen Syn paa, at det er aldeles forgjeves for mig overfor det ærede Udvalg og overfor dette Thing at søge at drive en Bevilling som denne igjennem; men jeg kan dog ikke lade denne Sag gaae hen uden meget indtrængende at minde det ærede Thing om, at der her er Spørgsmaal om en Foranstaltning ved det største Soldsted i Landet, som indbringer over Halvdelen af Soldindtædterne; at der her er Spørgsmaal om at indrette Fortoldningen saaledes, at den kan fsee med de mindst mulige Kræfter, med det mindst mulige Besvær for de Fortoldende, samt med den største mulige Sikkerhed for, at disses Barer ikke odelægges, og at Lovvæsenet ikke besviges. Begge disse to sidste Ting kunne overmaade let arrivere, hvor Forholdene ere saa indskrænkede og saa slet ordnede, som Localiteterne for Tiden med Nødvendighed medføre paa Kjøbenhavns Soldsted. Endnu eet Moment maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, og det er det, at der allerede i en lang Række af Aar har været følt en bestemt Trang til forøgede Palslocaler paa Soldboden. Derfor man ikke vil anskaffe nye Klareringslocaler, vil det være en Nødvendighed, ja en ligesrem Pligt at skaffe nyt Palsrum, hvad man vil kunne undgaae, naar man vil combinere begge Diemed. Naar man nemlig anskaffer de Localer, som ere nødvendige og hensigtsmæssige for Klareringen, vil man kunne tømme de nuværende Klareringslocaler, der passende ville kunne bruges netop til den Slags Palsrum, som man nu trænger til, nemlig Palsrum ved Sorden. Jeg kan ikke undlade ved dette Punkt meget alvorlig at lægge det ærede Thing disse Betragtninger paa Sind, og det vil ikke kunne gaae an ret længe at flyde denne Udgift fra sig, saaledes som man nu har gjort i to Aar. — De Endringsforslag, som ere stillede til § 6, ere, som det vil sees, af forholdsviis meget